

יאיר דברת

שום איש

א.

גופך נצב מולי
כמו פסל יוני
באכסדרה עזובה.

בנפש הנסתרת שלך
עוד אפשר להבחין
בשאריות של צבע.

ויש שאני מבקש
לגעת בעורק הקר
ומפליג בזמן שלך
בקצב
דהירה
של סוס.

ב.

באהבה הזו אין שום דבר אפל –
אתה פשוט יפה, חזק, ושדרתך
הלילה לא יפשט הערפל
ולא היתה ולא תהיה שפיקה.

ג.

הלכתי וקראתי באזניה – אך לשוא.
קראתי באזניה ונותרת דם.
מאז אני פורת –
נפש של חצב! –
מאז
אני מתוח
כמו כידון.

ד.

כָּל כֶּן רָצִיתִי שֶׁתְּבִיט, רָצִיתִי שֶׁתִּדַּע
שֶׁלֹא כָל הַגּוֹפִים שֶׁבָּעִים. אוֹתִי פָקֵד רָעַב:
הִלַּכְתִּי לִי בַלֵּילָה סְתוּר רוּחוֹת וּמֵאָהָב,
וְרוּחַ הַפְּרָצִים שֶׁלֶךְ רָקְדָה – – –

חֲשַׁבְתִּי שֶׁהַשָּׁמֶשׁ לֹא תִזְרַח שׁוּב לְעוֹלָם
(עֲפָעָף שֶׁנֶּעְצָם אֵינוֹ מְסַכֵּין עִם אוֹר בְּהִיר)
וְכָל פְּיוֹת הָעִיר עֲכָשׁוּ רְמָזוֹ לִי שֶׁזֶהִיר,
אֶתָּה מִצִּיץ וְנֶעְלָם.

ה.

נִמְהַלֶּת בְּתוֹכִי
וּמֵאֶחָד הֵיִינוּ שְׁנַיִם
מִשְׁרֵשׁ הַזְכָּרוֹת שֶׁלֶךְ
וְעַד לְשֵׁד הָעֵין.

ו.

וְהָרִי גַם אִם תִּשׁוּב
מוֹטֵב לְשִׁנְיָנוּ לְנוֹעַ
בְּתַפְלוֹת
כְּנָחָשִׁים
מִלְּאֵי צֶעַר.

ז.

זָר וְשֶׁרֶשׁ מוֹעֶקֶה
וְעָרַב אֶחָד שֶׁל מִילִיּוֹן
תְּפִיחוֹת עַל תְּקִרַת הָעֲפָעָפִים.
לְגַלֵּל אֶת הַסֵּלַע,
קִשָּׁה לְגַלֵּל אֶת הַסֵּלַע
עַל פֶּתַח הַזְכָּרוֹן –

שׁוּם אִישׁ
זֶה הָיָה
שׁוּם
אִישׁ.